தத்துவவிவேசினி

இந்துசுயக்கியானசங்கத்தாரால்பரிபாலிக்கப்பட்டுவருகின்ற

வாராந்த திராவிட சுயக்கியான பத்திரிகை.

Vol. V.—No. 24] MADRAS :—SUNDAY JUNE, 13, 286 A. S. [Monthly, 4 Annas.

சொல்லுகசொல்லைப்பிறிதோர்சொலச்சொல்லை
வெல்லுஞ்சொலின்மையறிந்து.—குறள்.

நண்டுகொழுத்தால் வளையிற்றங்குமா?—இந்துக்கள் கடைத்தேறுவதெப்படி? சகுனம்.	நல்லொழுக்கத்திற்கு மறுமைப் பயன் அவசியமா?—இந்துக்கள் வாசிக்கவேண்டியவை. வரவுக்குத்தக்க செலவு.

நண்டுகொழுத்தால் வளையிற்றங்குமா?

இந்தப் பழமொழியைப்பற்றி யோசிக்குமிடத்து அனேக விஷயங்கள் ஞாபகத்திற்கு வருகின்றன. அவற்றிற் சிலவற்றை இங்கு எடுத்துக்காட்டுவாம்.

இந்நாட்டுப் பாலியர்களிற் சிலர் செல்வாக்கினால் கல்வியைக் கவனிக்காமல் வாழ்நாளை வீணாக்கியமையால், வயிற்றைக்கிழிப்பினும் வாரடையுங் கிடையாத நிரக்ஷரகுக்ஷிகளாய்த் தம்மாதா பிதாக்கள் வருந்தித்தேடிவைத்த ஆஸ்தியையெல்லாம் பொருளீட்டுங் கஷ்டம் தெரியாமையால், கள் காமாதி சூதாட்டங்களிற் போக்கியும், விதம் விதமான வண்டிகள், நவநவமான குதிரைகள், வண்ணவண்ணமான பீதாம்பரங்கள், கோட்டுகள், பூட்ஸ்கள், தடிகள் முதலியன வாங்குதலினாலும், வங்களாக்கள், வீடுகள் வாங்கிப் பின் சரிப்படாமல் குறைந்த விலைக்கு விற்றலினாலும், பைகாட்டினேகிதரோடு வாரம் இருமுறை மும்முறை வெளிநாட்டிற்குப் புகைரதம், போட்ஸ் முதலிய ஏறிச்சென்று விருந்துவைத்துண்டலினாலும், செலவு செய்துவிட்டுப் பிற்காலத்தில் யாதொரு ஒத்தாசையுமில்லாமல் "குந்தினையா குரங்கேயுன் சந்தடியடங்க" வென்று ஒடுங்கி யுட்கார்ந்துவிடுகிறார்கள். சிலர் சொற்ப கல்வியாளராய்த் தங்கள் கல்விக்குத்தக்க உத்தியோகம் யாதேனும் தேடிப்பிழைக்காமல், தமக்கு யாதொரு அனுபவமும் இல்லாவிடினும், ஞானியாராடுந் திருக்கூத்தோடு நானு மாடுகிறேனென்று, தம் பிதா மாதாக்கள் வாழ்ந்த நாணயத்தின்பேரில் கடன் வாங்கி ஆகாசவர்த்தகம் செய்ய முயல்கின்றார்கள். "கிழக்கு மேற்கு அறியான், வழக்குப்பேசப் புகுந்தான்" என்பதாய் நீக்குப்போக்கு தெரியாத இவர்கள் வர்த்தகத்தில் புலியைப்பார்த்து பூனை சூடிக்கொண்டதுபோல் பிரவேசித்து நஷ்டத்தையுற்று இன்சால்வெண்டு மேஸ்டர்களாய் தூக்கிக்கிறார்கள். கேட்பவர்களுக்கு நான் யாதொரு துன்மார்க்கத்திலும் செலவழித்துவிடவில்லை, வர்த்தகத்தில் நஷ்டம்வந்தால் நான் என் செய்வேன் என்கிறார்கள். வர்த்தகத்தில் பயிற்சியும் அனுபவமும் அற்பமுமில்லாத இக்கிணற்றுத் தவளைகளுக்கு நாட்டுவளப்பமேன், நீந்தவறியான் நிலைக்காத தண்ணீரில் இழியலாமா? குருவிக்கேற்ற இராமேசுரம் என்பதாய் இவர்கள் இருப்புக்குத் தக்கபடியல்லோ வர்த்தகம் செய்யவேண்டும்? உயரப்பறந்தாலும் ஊர்க்குருவி பருந்தாமா? இருப்பில் நாலிலொரு கூறுமட்டுமே தத்தமக்குக் கைவல்லியமான வர்த்தகத்தில் வைத்து, பிறரை நம்பாமல், இளைப்பையும் தேகபாதையையும் பாராமல் பிரயாசைப்படவேண்டும். ஓரிடத்திற்பதை மற்றோரிடத் தெடுத்துவைக்க வேலாத சோம்பேறிகளுக்கு வர்த்தகம் கூடாது. பிரதமத்திலே கௌரவம் பாராட்டி எஜமானத்துவங் காட்டவேண்டுமானால் ஏலாது. எறும்பைப்போல் பிரயாசைப்படவேண்டும், பிரபுபோல் பலனையனுபவிக்கவேண்டும்.

பூசினிக்காய் போகிற விதந் தெரியாமல் கடுகிற்கு காலை மறித்துக்கொள்ளும் நம்மவர்கள் யோசனையே யோசனை! ஆங்கிலேயர் இந்நாட்டிற்கு உயர்ந்த உத்தியோக நிலைமை பெற்றுவந்து 1000-10000-மாக இந்தியாவின் பணத்தையும், பொன் - வெள்ளி முதலிய உலோகங்களையும், வைரம் - கெம்பு - பச்சை முதலிய விலையுயர்ந்த இரத்தினங்களையுங் கொள்ளைகொண்டு போகின்றார்களென்று அழுகின்றார்களேயல்லாமல், நமது நாட்டுப்பொருளில் அபரிமிதமானவை என்னவிதமாய் அயல்நாட்டிற்குப் போகின்றதென்பதை அறிகின்றார்களில்லை. அதவா அறிவுறுத்தினவிடத்தும் அதைப் போகவொட்டாமல் தடுக்கத்தக்க மார்க்கத்தை கவனித்து தக்கபடி செய்கின்றார்களில்லை. நமது நாட்டிலிருந்து போகும் பஞ்சு, நீலம், தோல் மறுபடி நாநாவித வேலைகள் செய்யப்பட்டு இவ்வூருக்கே கொண்டுவந்து உள்ளூர் சரக்கினும் விலை சரசமாக விற்று கோடிகோடியாக கொட்டிக்கொண்டு போகின்றார்களே, அப்படி யேன் செய்யப்படாது? சுதேசிகள் உத்தியோகத்தில் உயர்நிலை பெறவேண்டியது இக்காலத்திலாகுங் காரியமல்ல, பின்சொன்னதோ இக்காலத்திலேயே செய்யத்தக்கது, இதை யேன் ஒற்றுமையோடு செய்து நமது நாட்டுதிரவியம் புறம்போகவொட்டாமல் தடுக்கலாகாது?

இந்துக்கள் கடைத்தேறுவ தெப்படி?

இவ்வுலகமானது ஆசியா, ஐரோப்பா, அமெரிகா, ஆபிரிகா, ஆஸ்திரோலியாவென ஐந்து மஹா கண்டங்களாகப் பிரிக்கப்பட்டிருக்கின்றது. இவற்றுள் ஒவ்வொரு கண்டங்களும் அனேக நாடுகளாகவும், ஒவ்வொரு நாடும் பற்பல நகரங்களாகவும், கிராமங்களாகவும், சிற்றூர்களாகவும் பிரிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. இவற்றில் வசிக்குங் குடிகளோ நடை உடை பாவனை முதலியவற்றால் ஒருதன்மைப்படாமல் பலவேறு சாகையினராக விருக்கின்றமையால், இவர்களுடைய ஒழுக்கங்களை முற்றுமுணர்வதும், அவற்றின் விதிவிலக்குகளை ஆராய்ந்தறிவதும், அங்ஙனம் அறிந்தவற்றை அவ்வப்பாஷைகளில் அவ்வவர்க்கு நன்றாய் விளங்கும்படி போதிப்பதும், அப்படி போதிப்பினும் அதை யங்கீகரித்து அவ்வவர்கள் ஒழுகுவதும் அசாத்தியமாதலால், ஊர்கூடிச் செக்குத்தள்ளுவதாகிய இவ்வுற்பாதச் செய்கையை விட்டு நஞ்சுதேசிகளாகிய இந்துக்களிலும் நம்மனோபாவத்தைத் தெரிந்துகொள்ளத்தக்க சிலருக்கே அவ்வவர்கள் கடைத்தேறு மார்க்கங்களைச் சொல்கின்றோம். இதை யெழுதும் யாமும் இவர்களோடு சேர்ந்தவரோ யல்லாமல் அன்னியரல்லம். இந்துக்களாகிய நாம் ஒற்றுமையுடையவர்களாகவும், அழுக்காறு, பொறாமை, வஞ்சம், கூடாநட்பு, காய்ச்சல், புறங்கூறல், மெலியாரை நடுங்கச்செய்தல், வலியார்க்கு அடங்கிநடத்தல், இலச்சையின்றி இச்சகம்பேசல், கோட்சொல்லல், பொய்மொழி பகர்தல், களவெடுத்தல், பிறர்மனை விழைதல், வன்கண்மை முதலிய துர்க்குணங்களில்லாதவர்களாகவும் இருத்தல்வேண்டும். நமது புத்திரர் புத்திரிகளுக்கு விவாகாதி சுபகாரியங்கள் செய்யும்போதும், மாதாபிதாக்களுக்கு கருமக்கடனாகிய அசுபகாரியங்களைச் செய்யுங் காலங்களிலும் கச்சேரிக்கென்றும், வாத்தியத்திற்கென்றும், பந்தலுக்கென்றும், சேவாகாலத்திற்கென்றும், தொழில்செய்து சீவனம் பண்ணவல்ல திடகாத்திரராகிய பிராமணருக்கென்றும் வருந்தித்தேடிய பொருளை வீண்விரயஞ் செய்யாதிருத்தல்வேண்டும். பொன், செம்பு, வெள்ளி, பித்தளை, கல்லாதிகளைக் கழுவுதலாகிய அபிஷேகத்திற்கென்றும், அவற்றின் உற்சவாதிகளுக்கென்றும், கும்பாபிஷேகத்திற்கென்றும் வீண்விரையஞ் செய்யாதிருத்தல் வேண்டும். இவற்றில் செலவிடும் பொருளாளிக்குப் பொருள் நஷ்டமாவதோடு அப்பொருள் சுதேச பாலியர்களை விபசாராதிகளில் உய்த்து அவர்கள் கல்வி விருத்தியையும் பரித்தியாகஞ்செய்து, தீராப்பிணிகளுக்கு ஆளாக்கி அவர்கள் மனைவிமக்களையும் ரோகிகளாக்கி மானுஷீகத்தை க்ஷீணதசைக்குக் கொண்டுவருகின்றமையால், அது அசற்பாத்திரத்திற் செலவிட்ட பொருளே யாகின்றது. பொருள் செலவிட்டால், செலவாளிக்கேனும் அல்லது பிறர்க்கேனும் பயனைத்தரத்தக்க மார்க்கத்திலேயே செலவிடல்வேண்டும். செலவாளிக்கும் நஷ

டத்தை வரித்துப் பிறக்குங் கெடுதியைச்செய்யும் மார்க்கத்தில் பொருள் செலவிடுதலைக்காட்டினும் செலவிடாதிருத்தலே மேல்.

சிலர் பெண்களுக்குக் கல்விப்பயிற்சி செய்வித்தல் கௌரவத்தாழ்வென வெண்ணுகிறார்கள். "மடங்கொன்றறிவகற்றுங்கல்வி" யென்று பொதுப்படச் சொல்லப்பட்டிருப்பதனால், அது ஆண்மக்களுக்குமாத்திரம் இதம் செய்யும் பெண்களுக்கு அஹிதம் செய்யும் என்பதுண்டா? எல்லாருக்கும் பொதுப்படத்தானே கூறியிருக்கின்றது. ஆதலால் பெண்களையும் பிள்ளைகளைப்போலவே படிப்பித்தல்வேண்டும். மனைவியை இழந்த கணவன் இஷ்டப்படின் மறுமணம் செய்துகொள்ளுதல்போலவே, புருஷனை யிழந்த பூவையும் இஷ்டப்பட்டால் மறுமணம் செய்துகொள்ள இடங்கொடுத்தல்வேண்டும். இதற்கெல்லாம் மதபந்தத்தையும், சமயக்கட்டையும், ஜாதியொழுக்கத்தையும் சாக்ஷி காட்டலாகாது. இவைகளெல்லாம் ஒருவழிப்பட்டு ஒற்றுமையுண்டாகுங்கால், இந்துக்கள் கடைத்தேறுவதற்குச் சந்தேகம் ஒரு சிறிதும் இல்லை.

சகுனம்.

சுதேசஸ்தர்கள் உண்மையென்று நம்பியிருக்கிற சகுனங்கள் அபத்தமானவையென்று நான் பலமுறை யெடுத்துக் கூறியிருக்கிறேன். நான் சொல்வது உண்மையென்று அடியில் வருஞ் சங்கதியினால் ருசுவாகும். அநேக சுதேச சமஸ்தானங்களிலே சகுனம் வேண்டியிருக்குஞ் சமயங்களில் அதற்கென்று ஒரு உத்தியோகஸ்தன் நல்ல சகுனங்கள் நேரிடும்படி கிரமமான ஏற்பாடுசெய்கிறான். அதாவது: அரசன் பவனி புறப்படும்போது, எதிரில் ஒரு மங்கிலிய ஸ்திரீயை வரும்படியாகவும், தலையிற் சுமையும் கையிற்றடியுமாய் ஒரு வழிப்போக்கனை வரும்படியாகவுஞ் செய்கிறான். அமங்கலிய ஸ்திரீகளும் ஒற்றைப்பிராமணனும் அவ்வழியே வராதபடி தடுக்கப்படுகிறார்கள். இவ்வாறு நற்சகுனமாக எண்ணப்பட்டவைகளை எதிரில் வரும்படியாகவும், துர்ச்சகுனமாக எண்ணப்பட்டவைகளை விலகியிருக்கும்படி யாகவுஞ் செய்கிறான்! குடும்பங்களிலும் விவாக முதலிய முக்கியமான சடங்குகள் நடக்குந்தருணங்களில் இவ்விதமாகவே செய்யப்படுகிறது. ஆ! ஆ! வேண்டியிருக்கிறபடி இஷ்டம்போல நற்சகுனங்களை நாமாய் வருவித்துக்கொள்ளுதல் என்ன அதிசயம்! என்று ஒருவர் எழுதியிருக்கிறார்.

சாதாரணமாய் சிலர் யாதொரு காரியத்தை உத்தேசித்துச்செல்ல வீட்டைவிட்டுத் தெருவில்வந்து, எதிரில் தோன்றுந் துர்ச்சகுனங்கள் தொலைகிறவரையில் காத்திருந்து, நற்சகுனந்தோன்றுஞ் சமயம் பார்த்து, அதற்குள் வேறொரு துற்சகுனம் வந்துவிடப்போகிறதென்கிற பயத்தினால், அதிதீவிரமாய் அந்த நற்சகுனத்தைக்கடக்க ஓடுகிறார்கள். அத்தருணத்தில் ஏதாவதொரு துற்சகுனஞ் சம்பவித்துவிட்டால் வெகு மனவருத்தமடைகிறார்கள். போய்க்கொண்டிருக்கும்போது பூனை குறுக்கிடுமாகில், மூன்றுசுற்று சுற்றிவிடுவதினாலே அந்த அவசகுனத்தின் துர்க்குணமொழிந்துவிட்டதென்றும், இனித் தங்கள் காரியஞ் சித்தியாகுமென்றும் நினைக்கிறார்கள். எண்ணெய்ப்பானை யெதிரிடுமாகில், திண்ணையின்பேரில் உட்காருவதினாலே தோஷநிவாரணையாகுமென்றெண்ணிச் சற்றுட்கார்ந்து பின்பு செல்லுகிறார்கள். இதன் கருத்தென்ன? சுற்றுவதினாலும், உட்காருவதினாலும், முன் உத்தேசித்துச் சென்ற காரியத்தை நிறுத்தித் திரும்பிவிட்டதாகவும், அக்காரியத்தைப்பற்றிப் பின்பு நூதனமாய்ச் செல்லுகிறதாகவும் பாவிக்கிறார்களென்று நினைக்கிறேன். ஆகிற காரியத்தைத் துர்ச்சகுனம் அழிப்பதுமில்லை, ஆகாதகாரியத்தை நற்சகுனம் ஆக்குவிப்பதுமில்லை; சகுனங்கள் "காரியம் ஆகும் ஆகாது" என்பவற்றிற்கு அறிகுறியா யிருக்கின்றனவென்பார்கள். அப்படியாயின், ஆகாதென்று சகுனத்தினால் தெரிந்துகொண்ட காரியத்தை மறுபடி செய்ய முயலக்கூடாதே யென்றால், அக்காலத்தில் ஆகாதென்பதற்குக் குறியேயல்லாமல், பிந்திச்செய்வதற்குத் தடையாகமாட்டாதென்பார்கள். இவ்வாறு ஒவ்வொரு கேள்விக்கு மறைபொருளான யுக்தி சொல்லிக்கொண்டு போவதன்றி, யாராகிலும் அனுபவசித்தியாய்க் காட்டவல்லரா? நம்மவர்களில் சிலர் சகுனம் பாராமல் மற்றவர்களைப்போலக் காரியங்களை முடித்து வருகிறார்களே; சகுனம் பாராத மற்ற தேசத்தவர்கள் நம்மைப்பார்க்கினும் மிகு அருமையான காரியங்களை முடித்து வெகு சிரேஷ்டமடைந்திருக்கிறார்கள். சகுனம் பார்ப்பதினால் அப்போதே முடிகிற காரியம் தடைபடுகிறதன்றி பிரயோசனமொன்றையுங் காண்கிலோம். சகுனம் பார்க்கிறவர்களுக்கும் பாராதவர்களுக்கும், 'வருந்தியழைத்தாலும் வாராதவாரா, பொருந்துவன போமினென்றாற்போகா' என்னுஞ் சித்தாந்தப்படி காரியங்கள் சமமாகவே முடிகின்றன. 'ஊழையும் உப்பக்கங் காண்பர் உலைவின்றித், தாழாதுஞற்றுபவர்' என்று நாயனாருளிய பிரமாணத்தின்படி, எதிரில் தோன்றாமல் அருவுருவாய் நிற்கின்ற ஊழ்வினையையும் லட்சியஞ்செய்யாமல் ஒரு மூலையிற் கட்டிப்போட்டு முயற்சியினால் காரியசித்தியாக்கிக்கொள்ளவல்லவர்கள் மற்றெதை வெல்லார்கள்? எதிரே தோன்றுஞ் சகுனங்களையும், கரிநாள், இராகுகாலம், வாரசூலை, மரணயோகம், முதலிய மனப்பிரமையிற்றோன்றும் அஞ்ஞானங்களை யொருநொடியிலடித்துத் துரத்தவல்லரல்லவோ? ஊழ்வினையும் அடித்துத் துரத்தப்படுமென்பதினாலே, மற்ற அஞ்ஞானங்களை அடித்துத்துரத்தாமல் பாராட்டுவது பேய்த்தனமென்று தோன்றவில்லையா?

முத்தியாலுப்பேட்டை பவழக்காரர் தெருவில் வசித்திருந்த பஞ்சநாதசெட்டியாரென்னுமொரு ஸ்ரீமான் நவீனமாய் வீடுகட்டினபோது பட்டணத்திலுள்ள சில சிற்பிகளையும் சோதிடர்களையுங்கொண்டு ஆராய்ச்சி செய்வித்து, சாஸ்திரப்படி வாயிற்படி ஜோடித்துவைத்து வேலை நடத்திவருகையில், காவேரிப்பாக்கத்திலுள்ள சிற்பி மகாநிபுணனெனக் கேள்வியுற்று அவனை வருவித்தனர். அவர் முன்னிருந்தது சரியென்றால், தனக்குப் பெருமையில்லையென்றோ, வரும்படி சிறுமைப்படுமென்றோ, அல்லது தானறிந்தமட்டில் உண்மையென்று நம்பியோ, நூதனமா யளவிட்டு மனைகோலி, பெருத்த வாயிலைச் சிறுத்த வாயிலாக்கிப் புதிதாய் வேலை நடத்தப்பட்டது. அந்தச்செட்டியார் கட்டடத்தை முடித்துச் சித்தமாய் வைக்கும்படி தனது மூத்த குமாரனை இங்கேவிடுத்து, இளைய குமாரனுடைய விவாகத்திற்காக நாகப்பட்டணஞ்சென்று அங்கே சீதபேதி கண்டு குணப்பட்டு, கிரகப்பிரவேசஞ்செய்யத் திரும்பிவருங்கால், வழியில் அந்த வியாதி மறுபடி பீடிக்க, வந்தவழியே திரும்பிப்போய், கட்டிமுடிந்த வீட்டைப் பார்க்கும்படியான பாக்கியமும் பெறாமல் மேல்வீட்டுக்குச் சென்றனர்.—காற்று வாராமை முதலிய சங்கடத்தினால் வீடு சரிப்படவில்லையென்றால் யாவரும் ஒப்புக்கொள்ளத்தக்கதே. செல்வமுதலிய பெருக்குண்டாகாமையால் வீடு 'ஆயி' வரவில்லையென்கிற எண்ணத்தோடு ஓர் கிராமத்திலொருவன் சென்றவருடம் தானிருந்த வீட்டை யிடித்துச் சாஸ்திரம் பார்த்து வேறோரிடத்தில் வீடுகட்டிய மூன்றாமாதத்தில் திருவண்ணாமலைக்குச்சென்று வாந்திபேதி கண்டிறந்துபோனான். இவ்விடத்திலே, ஒரு சரத்துக்கு நான்கு தூண்வைத்து, அதிலிருந்து வேறொரு திசையாகத் திரும்புகிற சரத்துக்கு மூன்று தூண் வைத்து, இரண்டு சரத்துக்கும் மூலையாக நிற்கிற ஒருதூணை ஒரு சரத்தோடு சேர்த்து நான்கு தூணாகக் கணக்காக்கியும், மறுபடியும் அதே மூலைத்தூணை மறுசரத்தோடு சேர்த்து நான்கு தூணாகக் கணக்காகியும், இரட்டைப்படையாயிருக்கிறதென்கிறார்கள். சேலத்திலோ, ஒரு சரத்துக்கு நான்கு தூண் வைத்து, திரும்புகிற மறுசரத்துக்கு இரண்டு தூண் வைத்து, இவ்விடத்திலுள்ளாருக்கு ஒற்றைப்படையாகக் காண்பதை அவர்கள் இரட்டைப்படை யென்கிறார்கள். இருதிறத்தாரும் ஒரே ஜாதியே, ஒரே மதஸ்தரே; சாஸ்திரமாத்திரம் வேறுபட்டதெப்படி? இதனாலே வழக்கமே சாஸ்திரமாயிற்றென்று தோன்றுகிறது. இவ்வாறு அவரவரும் அநேக சம்பவங்களைப் பார்த்தே யிருப்பார்கள். அப்படியிருந்தும், வீணான சகுன சோதிடங்களில் நமது காலத்தையும் பொருளையும் ஒழித்துவிடாமல், 'தெய்வத்தானாகா தெனினு முயற்சிதன், மெய்வருத்தக்கூலி தரும்.' என நாயனார் கூறியபடி காரியசித்தியடைவதற்கு நாம் விடாமுயற்சிசெய்வதே நமது கடமையாகக் கொள்ளவேண்டும்.

அ-மு.

நல்லொழுக்கத்திற்கு மறுமைப்பயன் அவசியமா?

அமரம்பேடு

முத்துசாமிமுதலியாரால் எழுதப்பட்டது.

(௯0-வது பக்கத் தொடர்ச்சி.)

நல்லொழுக்கத்திற்கு மறு உலக இன்ப துன்ப சித்தாந்தம் அவசியமில்லாமற்போவதுமன்றி, அது அநீதியாயுமிருக்கிறது. சொற்ப குற்றங்களுக்கெல்லாம் கோரமான தண்டனைகள் விதித்திருக்கின்றன. அவ்வளவு கொடுமையான துன்பத்திற்குப் பாத்திரராகும்படியான பலத்த குற்றம் நாம் என்னசெய்யக்கூடும்? அப்படிப்பட்ட சித்தாந்தம் ... யின்படி நாம் என்ன நினைக்கக்கூடுமோ அதற்கொத்திரு

குமா? யாவரேனும் ஒத்திருக்கிறதென்பாராகில், அவர்களை
ப்பற்றி நாம் பரிதாபப்படவேண்டியதே.

வேறொருவிதமாய் நோக்கிப்பார்த்தாலும், அந்தச் சித்
தாந்தத்தினிடத்தில் தோஷமுண்டாகிறது. அது மானுஷீக
மில்லாமையே. உபத்திரவஞ்செய்ததற்காகப் பழிக்குப்ப
ழி வாங்கி வஞ்சந் தீர்த்துக்கொள்ளுவதா யிருக்கிறதேயன்
றி, அதில் சீர்திருத்தவேண்டுமென்கிற விவேகமான நோக்
கமேயில்லை. அப்படிப்பட்ட சித்தாந்தத்தைத் தகுதியான
தாக விவேகி நினைக்கமாட்டான். ஒருவனைத் தெண்டிப்ப
தல்லாங்கூடி அவனுக்குப் புத்திவரப்பண்ண வேண்டுமெ
ன்பதுதான் முக்கிய கருத்தாகக்கொள்ளவேண்டும். சீர்ப்ப
டுவதற்கு வழிவிடாமல் தெண்டிப்பதினாலென்ன பிரயோ
ஜனம்? [நரகதண்டனை யடைந்தபின்பு மறுஜனனமுண்டெ
ன்பது சீர்ப்படுவதற்கென்றே சில மதஸ்தர்கள் சொல்லு
வார்கள். அப்படியாயின், முன் ஜன்மத்தி லனுபவித்த த
ண்டனை யின்ன குற்றத்திற்கென்று மறு ஜன்மத்திலே
ஞாபகத்திற் பொருந்தியிருக்குந் தன்மையதானால், தப்பா
ற் சீர்ப்படுவதற்கு முகாந்தரமாயிருக்கும்; அப்படிக்கில்
லாமையால், சீர்ப்படுவதற்காக மறுஜனன மெடுக்கிறதென்
று நம்பக்கூடாமையாயும், எப்போதும் ஜனனமெடுத்துக்
கொண்டே நற்கதியடைய வகையில்லாமையாயு முடியும்.]
...கோடி யூதர்களும், பேருக்குப் பதினேழுகோடி கிரிஸ்
தவர்களும், பதினறுகோடி மகமதியர்களும், நாற்பத்தெட்
டுகோடி (பற்பல) விக்கிரகாராதனைக்காரர்களும், ஆக எண்
பதுகோடி ஜனங்கள் கணக்காயிருக்கிறது. [இவ்வாறான ப
ல மதங்களுள் ஒரு மதந்தான் உண்மையானதா யிருக்
கவேண்டும்; அந்த ஒருமதத்திலும் கடவுளினுடைய கற்ப
னைகளின்படிச் சரியாய் நடந்து அவரிடதிற் சேருபவர்க
ள் வெகு கொஞ்சம்பேர்தான். இந்தக் கொஞ்சம்பேர்தவிர,
அந்த மதத்தைச்சேர்ந்த மற்றவர்களும், பற்பல இதரமதங்
களைச் சேர்ந்தவர்களும் நரகத்திற்குப் போகவேண்டியவர்க
ள். கடவுள் எவ்வளவு கிருபையோடு மோட்சவாயிலை
ஒடுக்கமாகவும், நரகவாயிலை விரிவாகவும் அமைத்திருக்கி
றார்!] சிலநாளைக்கு முன்னமேதான் இந்தக் கொடுமையைப்
பற்றிப் பேசிக்கொண்டிருந்தபோது, நாஸ்திகமதத் துவே
ஷியாகிய ஒரு வயிராக்கிய ஆஸ்திகர் கிரிஸ்துமதக்கோட்
பாட்டை நான் தப்பாய்க் கிரகித்தேனென்றும், மற்றெல்
லாருமே நரகாக்கினைக்குள்ளாகிறவர்களல்லவென்றும், அ
வர்கள் அவரவருக்குளிருக்கிற ஞானவொளிக்குத்தக்கபடி
தீர்மானிக்கப்படுவாரகளென்றுஞ் சொல்லினர். இது உ
ளபடி (முள்ளைப்பிடுங்கிப்போட்டு வசியை யடித்துக்கொ
ண்டதுபோல) சொற்ப சங்கடத்தை நிவர்த்திக்கப்போய்ப்
பெரிய சங்கடத்தி லகப்பட்டுக்கொள்வதாயிருக்கிறது. இத்
தாற்பரியத்தினாலே கிரிஸ்துமதத்தில் முக்கிய கோட்பா
டு சுத்தமாய்க் கெட்டுப்போகிறது. 'நம்பிக்கைவைத்து
ஞானஸ்நானம் பெறுகிறவன் இரட்சிக்கப்படுவான், நம்பி
க்கையில்லாதவன் சபிக்கப்படுவான்' என்று ஏசுநாதர் சொ
ல்லியிருப்பது அவலமாய்ப்போகிறதே. மனிதர்கள் அவரவ
ருடைய ஞானத்திற்குத்தக்கபடி பரலோக மடைவரென்று
இரட்சிப்பின்பொருட்டுக் கிரிஸ்தவனாவானேன்? யூத
னாவாவது மகமதியனாகவாவது ஹிந்துவாகவாவது ஏன்
இருக்கக்கூடாது? ஒருவன் மற்றொருவனைப்போலச் சுகம
டையலாமென்றால், ஒருவன மற்றொருவனைத் தன் மதத்தி
லுள்ளாக்கப் பிரயாசப்படுவானேன்? பிறமதஸ்தர்களைத்
தங்கள் மதத்திற் சேர்த்துக்கொள்ளக் குருக்கள்மார்களை
அனுப்புவதேன்? தேசத்திலேதானே இருந்துகொண்டு, இவ்
வகையிற் செலவழியும் அமிதமான பணத்தை, ஜெயில்க
ளுக்கு வதிலாகக் கல்விச்சாலைகளையும், சிட்சை யூழிய நா
ளுக்கு வதிலாகச் சுகானுபவ நாடுகளையும், ஏழைச்சாலை
களுக்கு வதிலாக வேலைச்சாலைகளையும், சமயசாலைகளுக்
கு வதிலாகச் சாஸ்திரசாலைகளையு மேற்படுத்தி, இந்த லோ
கத்தைத் தெய்வலோகமாக்குவதில் உபயோகப்படுத்தலா
கா?

இவையெல்லா மிருக்கட்டும்; மானிடர்களை நல்லொழுக்
கத்திற்கேவுதற்கு மறுமைப்பயனது சித்தாந்தம் அவசிய
மில்லாமற்போவதுமன்றி, அவர்களுடைய மேன்மையான
பிரயோசனங்களுக்கு மிகவுங் கெடுதியாயுமிருக்கிறது. இவ்
வுலகத்திலே இன்னகாரணங்களினால் நமக்குத் துன்பம்
வருகிறதென்கிற உண்மையை அறிந்துகொள்ளவொட்டா
மல் அநேகனாத்தடுத்து, மறுமையில் பேரின்ப மனுபவமி
ருக்கிறதென்று வீணான ஆசைகாட்டி, அடிமைத்தனத்துக்கு
ம் உழைப்புக்கு முள்ளாகும்படி போதிக்கிறது. அன்றியும்,
இம்மையிலே சிறுமையைப் பொறுமையோடு சாந்தமாய்
எவ்வளவு பொறுத்துக்கொள்ளுகிறோமோ அவ்வளவும் ம
றுமையிலே பெருமை யடைவோமென்று நம்பும்படிக்கும்
போதிக்கின்றது. அப்படிப்பட்ட சித்தாந்தத்தை நம்புகிறவ
ர்கள் அவ்வாறு தங்களை யடிக்குங்கோலை முத்தமிட்டுக்கொ
ண்டார்களா, தங்களுக்குப் பூட்டப்பட்ட விலங்குகளை ஆ
சையோடு அணிந்துகொண்டார்களா, தங்களைக் கடித்த பா
ம்புக்குப் பால்வார்த்து வளர்த்தார்களா. நாமிப்படிச் சங்
கடப்பட்டுக்கொண்டிருக்க, குருக்கள்மாரும் அரசர்களும்,
மேன்மையையும் அதிகாரத்தையும் சலனமில்லாமல் அனுப
வித்துவந்தார்கள்.

மனிதர்கள் அனுபவிக்கத்தக்க சுகம் இவ்வுலகத்தின்மட்
டில்தானென்று நாமெல்லோரும் விவேகத்தினாலறிந்துகொ
ண்டு பிரவர்த்திப்போமாகில், இந்த உலகம் எவ்வளவு க
ண்காட்சியான வாழ்க்கையும், திடமும், திறமும், உபயோ
கமுமுடையதாகும்! மூடபக்தி - அடிமைத்தனமென்னுங்
கைவிலங்குகளை மனிதன் எவ்வளவு சீக்கிரத்தில் உதறிக்
கொண்டு, அவனுக்காக இவ்வுலகத்தில் காத்துக்கொண்டிரு
க்கிற பல நன்மைகளையு மடையத்தக்கவனாவான். கொடு
மையென்னுங் கூளி, மூர்க்கமான வெற்றியோடு இப்போ
தைக்கும் பறந்துகொண்டிருந்தபோதிலும், பணம் பறிக்கக்
குருக்கள்மார்கள் வேதப்பிரசங்க முதலியவை செய்துகொ
ண்டிருந்தபோதிலும், ஜனங்கள் ஆத்மார்த்தமென்னு மிந்த
மயக்கங்களினின்றும் விலகி, மானிட யதேச்சையையும்
சுகத்தையுங்குறித்த சாஸ்திரங்களைச் சிந்தித்தால்மாத்திர
மே, மடமையும் குற்றமும் துன்பமும் அவர்களை யாளாது
எப்போதும் ஒழிந்துபோய்விடும்.

இந்துக்கள் வாசிக்கவேண்டியவை.

சென்ற ருவ சனிவாரம் சாயங்காலம் இந்து எக்செல்சி
யர் ரீடிங்ரூம் என்னும் சங்கத்தின் மூன்றாம் வருஷோற்ச
வம் கொண்டாடப்பட்டது. அக்காலத்தில், தியாசொபி
(யோகநிலை) சங்கத்தலைவராகிய கர்னல் ஆல்காட்டவர்கள்
இந்துக்கள் வாசிக்கவேண்டியவை இன்னவென்று சிபாரிசு
செய்து பிரசங்கித்து வருகையில், இலவுகிகப்பிரயோசனத்
திற்காக வாசிக்கவேண்டியதோடு ஆத்மார்த்தமாகவும் வா
சிக்கவேண்டியதென்றும், தற்காலத்து இந்து வாலிபர்களு
க்குத் தங்களைப்பற்றி யொன்றுந் தெரியாதென்றும், நீங்க
ள் யாரென்று கேட்டால் இந்துக்களென்பார்கள், இந்து
மதமாவதென்னவென்று கேட்டால் மேலுங் கீழும் பார்ப்
பார்களென்றும், பிலிப்பிக்குச் சமீபத்தில் நடந்த யுத்தத்
தைக்குறித்துச் சொல்லுவார்கள், மஹாபாரத யுத்தம் என
னவென்று கேட்டால பசபசவென்று விழிப்பார்களென்
றும், எவனாவது தேவ உண்மையை யறியவேண்டுமானா
ல், பகவதகீதை வாசிக்கவேண்டு மென்றும், ஐரோப்பா
விலுள்ள எல்லாப் பெரிய புஸ்தகசாலைகளையுஞ் சுற்றிச்
சுற்றிப் பார்த்தபோதிலும் அதற்கு மிஞ்சினது ஒன்றும்
அகப்படமாட்டாதென்றும், அடையாற்றில் தமது சங்கத்
தார் இப்போது கட்டத்தட்ட ஒரு புஸ்தகசாலை பூர்த்திசெ
ய்திருக்கிறார்களென்றுங் கூறினர்.

இக்காலத்தில் இந்தியாவிலே தமிழ் தெலுங்கு சமஸ்கிரு
த முதலிய சுதேசபாஷை யச்சுக்கூடங்கள் விஸ்தாரமிருக
கின்றன. அவைகளில் அச்சிடப்பட்ட நளசரித்திரம், பார
தம், பாகவதம், ஞானவாசிட்டம், இராமாயணம், கைவல்
லியம் முதலிய மதாசார நூல்களும், ஞானநூல்களும் குச்
சிலிக்கடையில் அபரிமிதமாய் மடிபடுகின்றன. அப்புத்தக
ங்கள் குப்பைக்காடெல்லாம் பரவுகின்றன. பாச்சிகையில்
சனீஸ்வரன் புகுந்துகொண்டு புரட்டினகதையையும், அன்
னந் தூதுசென்று பேசினகதையையும், நளன் கலைமிட்டு
க்கொண்டு ஒருவர்கண்ணுக்குந் தெரியாமற்சென்று தமயந்
தி திருஷ்டிக்குமாத்திரந்தோன்றி அவளோடு பேசின விந
தையான கதையையும், உரியப்பட்ட துகில் வளர்ந்துகொ
ண்டேயிருந்ததையும், அறுந்து விழுந்த மாங்காய் (உற்றது
சொன்னால் அற்றது பொருந்துமென) கர்னன்பேரில்தான்
இச்சைகொண்ட துண்டென்று துரோபதை உண்மையைச்
சொன்னவுடனே பழயபடி காம்பிற்போய் ஒட்டிக்கொண
டதென்கிற விநோத கதையையும், யாகத்திற்பிறந்த பாயச
த்தை யுண்டதினால் கர்ப்பந்தரித்ததென்பதையும், மரத்தி
லொளித்துவைத்த பாணப்புதையல் சர்ப்பங்களாகச் சீறி
னதையும், விடப்பட்ட பாணம் பிரதட்சணம்வந்து நமஸ்
காரஞ்செய்துகொண்டு திரும்பிவந்து அம்புறாத்தூணியில்
புகுந்துகொண்டதையும், ஒருபாணம் பத்துநூறு ஆயிரம்
பத்தாயிரம் பாணங்களைக் கக்கினதையும், மந்திரித்து விட
ப்பட்ட புல் பாணமாகச்சென்று உபத்திரவமுண்டுபண்ணி
னதையும், மற்றும் காதிகதைபோன்ற கதைகளையும் கேட்
டறிந்த புத்திமான்கள் அவற்றை நம்புவார்களா? அப்படிப்
பட்ட புஸ்தகங்களை வாசிக்க இச்சைகொள்ளுவார்களா?
உண்மையறியச் சக்தியில்லாதவர்கள் முற்காலத்திலே அப்
படியும் நடந்ததேயென்று பிரமித்து ஆனந்தத்துடன் படிப்

பார்களேயன்றி, மற்றவர்களுக்கு அவை ருசிக்குமா? கர்னலவர்கள் கலியுகத்திலே மகாத்துமவியாபகம் முடியாதென்றறிந்து அதை யொழித்து, தமது ஸ்வீகார சுதேசமாகிய இத்தேசத்தின் அரிச்சுவடி முதலாய் ஆராய்ச்சிசெய்யப் புத்தகசாலை யேற்படுத்தினார்போலும். இத்தேசத்தைத் தமது ஸ்வீகார சுதேசமாக்கிக்கொண்டதும், தமக்கிசையாத சொந்த பிள்ளையைக் கைவிட்டு, எங்குந் தேடிப்பார்த்து இசைவாகத் தெரிந்தெடுக்கப்பட்ட அயற்பிள்ளையை ஸ்வீகாரஞ் செய்துகொண்டதையொத்த பிரயோசனகரமானதே.

(அ - மு.)

வரவுக்குத்தக்க செலவு.

ஐயா, "பணமில்லாவிடில் பிணம்" எனவும், "பணத்தைக்கண்டால் பிணமும் எழுந்திருக்கும்" எனவும் பழமொழி வழங்கிவராநின்றது. இது இன்று நேற்றல்ல, நெடுநாட்பட்டதே. இதை யறியாதார் எவருமில்லை. இப்படியிருக்கவும் வரும்படியை யறிந்து செலவுசெய்யாமல் தாம்தூம் என்று தலைகால் தெரியாது செலவிட்டுப் பின்பு இஞ்சிதின்ற குரங்குபோல் விழித்துத் தலைமேல் கையைவைத்து எண்ணாத எண்ணமெல்லாம் எண்ணி எண்ணி "ஐயோ! தெரியாமல் அற்பகாரியங்களையெல்லாம் ஊரார் மெச்சப் பிரபலமாய்ச் செய்தோமே! எல்லாம் போய்விட்டதே! கையில் ஒன்றுமில்லையே! நகைகளெல்லாம் ஒன்றுக்கு அரையாய் விற்பனை செய்தோமே! வீடுவாசல்கள் போயினவே! தோட்டந்தரவு பங்களாக்கள் பிறர்க்குச் சொந்தமாயினவே! வண்டி குதிரைகள் அன்னியரோறக் காலமாயினவே! கால்நடையாய் நடக்கவும் குடிக்கூலி வீட்டில் வசிக்கவும் தலைவிதி வந்ததே!" எனப்புலம்பி அழுவோர் இச்சென்னையில் எத்தனையோ பேருளர். இவர்களைப்பார்த்தாவது மற்றவர்களுக்குப் புத்திவருகிறதா? இல்லையே. கண்ணுக்குக் கண்ணெதிரே கெட்டுப்போனவர்களைக் கண்டிருக்கவும், கண்கெட்டவர்போல் நடந்தால் அவர்களுக்கு என்னபகரலாம். இந்துக்களுக்குள் கடன்வாங்கியாவது செலவுசெய்யும் துர்வழக்கங்கள் வழக்கத்தில் வந்துவிட்டன. அதோடு தம்மை யாவரும் மெச்ச வேண்டுமென்று கருதி ஒன்றுக்குப் பத்தாகக் கடன்பட்டாவது செலவழிக்கிறார்கள். இந்த மூடத்தனத்திற்குப் படிப்பில்லாமைதான் காரணம்; படிப்பற்றவர்களுக்கு என்ன வுரைத்தாலும் உறைக்காது; உரோஷமும் இராது; இப்படிப்பட்டவர்கள் ஜனோபகாரமாகப் பொதுவிஷயங்களில் ஒருகாசுகூடக் கொடுக்கமாட்டார்கள். இவர்களுக்குச்சாரமான தருமம் இதுவெனவும், சாரமில்லாத தருமமிதுவெனவும் தெரியா. தமது பிள்ளைகளுக்குப் பகுத்துணரும் உயர்ந்த வித்தைகளைக் கற்றுக்கொடுக்காமல் தம்மைவிடப் பெருமூடராக்கிவிடுவார்கள்.—சுதேசமித்திரன்.

கடிதம்.

உ

கடவுள்துணை.

சித்திபுத்தி நாயகனெவனோ அவனே எனக்குத்துணை.

தேகாதி பிரபஞ்சத்தைக் கடந்துள்ளவனெவனோ

அவனே எனக்குத் தலைவன்.

விஞ்ஞானதிபகண்டனம்.

முத்துசாமிமுனிவர்களே! தாங்களியற்றிய விஞ்ஞானதிபத்திறுக்குச் சிறப்புப்பாயிரம் தந்த மதுரைமாநகரம் நற்கம்பரியற்றிய சாத்துக்கவியில் வேதாந்தத்தைக் கடைந்து அமிர்தத்தை எடுத்து சித்தர் முதலாயினோர் கூட்டினரெனவும், ப. அப்பாதுரைச்செட்டியாரியற்றிய சாத்துக்கவியில் வேதாகமப்புரட்டை வெட்டவெளியாக்கி யெனவும் இருவரும் ஒருவருக்கொருவர் மாறுகச்சொன்னது தாங்கள்செய்த நூலைக்கண்ட ஆனந்தத்தாலேயோ!

II. தாங்களியற்றிய நூலில் 132-ஞ் செய்யுளில் "காணப்படுவனவாகிய வுருவமெல்லாம் பஞ்சபூதமே அன்றி வேறொன்றில்லை" என்றும், 110-ஞ் செய்யுளில் "ஒன்றிலிருந்து பஞ்சபூதங்கள் தோற்றியது" எனவும் இருவகைப்படக் கூறியது அறிவுமிகுந்த மயக்கத்தாலேயோ!

III. தாங்களியற்றிய நூலில் 138-ஞ் செய்யுளில் "நித்தியமாகியும், உருவில்லாத பொருளாகியும், எங்கும் நிறைந்த பரவெளியாகியும், ஒரு அளவைகளால் அறியக்கூடாத அறிவாகியும் நின்ற ஒருபொருள், பிரிதிவு - அப்பு - தேயு-வாயு - ஆகாயம் ஆகிய பஞ்சபூதங்களாய்த் தோன்றினது" என்றும், 155-ஞ் செய்யுளில் "அண்டம் முதலாகிய ப
ல உருவங்களை ஒரு கடவுள் படைக்கவில்லை" என்றும்
ன் சொன்னவைக்குப் பின் சொன்னவை மாறுகவைத்த
அக்கினியில் மூழ்கியெழுந்த பெருமைகொண்டோ!

IV. தாங்களியற்றிய நூலில் 135-ஞ் செய்யுளில் "ப
திவு, அப்பு, தேயு, வாயு, ஆகாயம் ஆகிய பஞ்சபூதங்க
ஒன்றோடொன்று கலந்த செயலால் அநேக வுருவங்க
தோன்றினது" என்றும், 4-ஞ்செய்யுளில் "காணப்படு
னவாகிய யாவையும் பார்த்து அறிந்தால் அவைகளெல்
ம் இயல்பே அல்லாமல் வேறொருசெயலை எவ்விடத்துங்
ணேனென்றும், ஓரிடத்திலே செயலாலே உலகந்தோன்
னதென்றும், மற்று ஓரிடத்திலே இயலாலே உலகந்தோ
றின" தென்றும், ஒன்றினுக்கொன்று மாறுகவே சொல்
ற துணிவுதான். பிரிதிவுக்கு கடினமும், தண்ணீருக்குத்
ண்மையும், அக்கினிக்குச் சூடும், காற்றினுக்குச் சலனமு
இயல்புதான். குலாலன் கையிலே அகப்பட்ட பிரிதிவி, அ
பு, தேயு, வாயு ஆகிய நான்கு பூதங்களுங்கூடி கடமாகு
ல் செயல்தான். இதுபோன்ற அநேக நியாயங்களினுடே
இந்நூலாசிரியர் தனக்கோராதாரமின்றி, ஒருநூலை முன்பி
ஒன்றினுக்கொன்று மாறுகவே செய்து பழைய நூல்கள
கிய வேதாகமத்தையும், அதின் அங்கமாகிய ஆறுசாத்திர
ங்களையும், புராணங்களையும், கலைக்கியானங்களையும் தூஷ
ணஞ்செய்து அந்நூலையே நிறப்புகின்றனர்.

இங்ஙனம்

யாழ்ப்பாணத்து வல்லிபுரம்

சிதம்பரநாதபிள்ளை குமார

நாராயணபிள்ளை.

விஷபேதியைத்தடுக்கும் ஓர்வழி.

நாம் சாப்பிட ஆரம்பிக்குமுன் ஒரு பிடிசாதத்தில் ஒ
குன்றுமணி யளவு உப்புத்தூளைச்சேர்த்துச் சாப்பிட்டபி
நமக்குள்ள ஆகாரத்தைச் சாப்பிடவேண்டும். இந்த அற்
கருமத்தைச்செய்யவும் சாத்தியமற்றவர்கள் தாம் புசிக்கு
ம் ஆகாரத்தில் சற்றதிக வுப்புச் சேர்த்துக்கொண்டு சாப்பி
ட்டு வரவேண்டும். இதனால் எந்த வியாதியும் அணுகப் ப
ப்படும். இப்படிப் பழகினவர்களுக்கு விஷபேதி வாராதெ
று ஓர் இந்திய பத்திரிகை கூறுகின்றது.

தமிழ்சந்தாவிபரம்.

உள்ளூர்—(அட்வான்சு.) வெளியூர்—(அட்வான்சு.)

		Rs.	As.	P.			Rs.	As.
மாசம்	1-க்கு	0	4	0	மாசம்	1-க்கு	0	5
ஷை	3-க்கு	0	10	0	ஷை	3-க்கு	0	13
ஷை	6-க்கு	1	2	0	ஷை	6-க்கு	1	8
வருஷம்	1-க்கு	2	2	0	வருஷம்	1-க்கு	2	14

உள்ளூரிலும் வெளியூரிலும் உள்ள கையொப்பம் செத்தும் மெம்பர்களுக்கு பத்திரிகை இலவசமாக அனுப்பபடும். உள்ளூர் மெம்பர்கள் மூன்றுமாசத்திற்கு 3-ரூபாயு வெளியூர் மெம்பர்கள் மூன்றுமாசத்திற்கு ரூபாய் - 1-0-ம் செலுத்தவேண்டும்.

எல்லாத் தமிழ்ப்பத்திரிகைகளும்,

1885-ம் வருஷவரை செலுத்தவேண்டிய பாக்கிகளும்

பு. முனிசுவாமிநாயகருக்கும்;

1886-ம் வருஷத்திய சந்தாக்களையும்,

இங்கிலீஷ் பத்திரிகைகளும்,

செகுலர் சொசைடி ஆனரெரி செக்ரிட்டேரி

மெஸ்டர். அப்ஷன்துரையவர்கள் பெயரு

பெரம்பூர் பாரெக்ஸ் ரோட்டில்

அனுப்புதல்வேண்டும்.

Printed and Published for the Proprietor at the
AUTHI KALANITHI PRESS,
No 6, Natoo Pilliar Covil Street, MAADRS.